

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kotrčové a soudkyň JUDr. Miluše Farské a Mgr. Daniely Večerkové ve věci

žalobce: **nezletilý** [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený zákonnými zástupci
[redacted]
[redacted]
zastoupený advokátkou Mgr. Zuzanou Candigliotou
sídlem Burešova 615/6, 602 00 Brno

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo zdravotnictví**, IČO 00024341
sídlem Palackého nám. 375/4, 128 01 Praha 2

o zaplacení 4 000 000 Kč, o námitce podjatosti vznesené žalobcem,

takto:

Soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 2 Mgr. Kateřina Pelišová **není vyloučena** z projednávání a rozhodování této věci.

Odůvodnění:

1. U Obvodního soudu pro Prahu 2 se vede řízení pod sp. zn. 17 C 40/2017 o zaplacení 4 000 000 Kč jako náhrady újmy na zdraví způsobené povinným očkováním a nákladů s tím spojených.
2. Žalobce v podání ze dne 29. 2. 2024 vznesl námitku podjatosti soudkyně Mgr. Kateřiny Pelišové. Námitku odůvodnil tím, že i přes obsáhlé námitky proti předchozí ustanovené znalkyni, opírající se o tvrzení, že znalkyně úzce spolupracuje s farmaceutický průmyslem a nemá dostatečnou odbornost, opět ustanovila znalcem další takovou osobu. Vyjádřil názor, že postup dotčené soudkyně nelze vnímat jinak než jako schválnost, absenci respektu k zájmům žalobce a snahu rozhodovat v řízení nikoliv na základě objektivního posudku, ale zkreseného, tendenčního posudku ve prospěch výrobce vakcíny. Vznesl námitky i proti nyní ustanovenému znalci ad hoc MUDr. Danielu Dražanovi.
3. Dotčená soudkyně, Mgr. Kateřina Pelišová, se k vznesené námitce podjatosti vyjádřila tak, že se necítí být podjatá, k věci, účastníkům ani jejich zástupcům nemá žádný poměr. Znalce MUDr. Daniela Dražana nezná, vybrala jej jakožto člena České vakcinologické společnosti, odborníka na danou problematiku, pediatra.
4. Žalovaná se ke vznesené námitce podjatosti nevyjádřila.
5. Městský soud v Praze jako soud nadřízený posoudil vznesenou námitku podjatosti dotčené soudkyně a dospěl k závěru, že není důvodná.
6. Podle § 14 odst. 1 o.s.ř. platí, že soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

7. Podle § 14 odst. 4 o.s.ř. důvodem k vyloučení soudce (přísedícího) nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce (přísedícího) v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.
8. Rozhodnutí o vyloučení soudce podle § 14 o.s.ř. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Vzhledem k tomu lze soudce vyloučit z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu zjevně brání věc projednat a rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě či je taková pochybnost (objektivně posuzováno) dána.
9. Podle ustáleného výkladu podávaného soudní praxí může soudcův poměr k věci vyplývat především z jeho přímého právního zájmu na projednávané věci. Tak je tomu bezpochyby v případě, kdy by soudce sám byl účastníkem řízení, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech (např. kdyby jinak mohl být vedlejším účastníkem). Poměrem k věci se rozumí i situace, kdy soudce získal o věci poznatky jiným způsobem než z dokazování při jednání (např. jako svědek vnímal skutečnosti, které jsou předmětem dokazování), a v důsledku toho je jeho pohled na dokazování zjištěné skutkové okolnosti případu deformován jeho dalšími poznatky zjištěnými mimoprocesním způsobem. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak zjevně nepřátelský. V úvahu přichází také vztah ekonomické závislosti (srov. také usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 7. 2018, sp. zn. 30 Nd 164/2016).
10. Z výše citovaných zákonných ustanovení i ustálené judikatury Nejvyššího soudu je zjevné, že důvod k pochybnostem o nepodjatosti soudce je dán, lze-li tak usuzovat s ohledem na jeho poměr k věci či k účastníkům nebo jejich právním zástupcům. Z obsahu žalobcovy námítky podjatosti je však zřejmé, že jádrem pochybností o nepodjatosti jmenované soudkyně je subjektivní pocit nespokojenosti žalobce s postupem soudkyně v projednávané věci, tj. s ustanovením znalce MUDr. Daniela Dražana k podání znaleckého posudku. Takový argument ovšem důvod k vyloučení soudce nemůže založit, neboť zákon výslovně stanoví, že důvodem vyloučení nejsou okolnosti spočívající v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jejich rozhodování jiných věcech (§ 14 odst. 4 o.s.ř.). Je třeba rovněž připomenout, že ze zásady nestrannosti a nezávislosti soudce (článek 82 odst. 1 Ústavy) plyne, že osobní nestrannost soudce se předpokládá, není-li důkazu o opaku, který však v posuzované věci předložen nebyl; srov. obdobně i usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 5. 2012, sp. zn. III. ÚS 141/12. Protože žalobce netvrdí niče, z čeho by bylo možné dovodit, že jmenovaná soudkyně má takový poměr k projednávané věci či k účastníkům řízení, který by zakládal důvodné (z hlediska objektivního, nikoli subjektivního pohledu žalobce) pochyby o její nepodjatosti, a jmenovaná soudkyně sama, jak uvedeno shora, existenci jakéhokoliv takového poměru k účastníkům či projednávané věci vyloučila, nelze než uzavřít, že Mgr. Kateřina Pelišová není z projednání a rozhodnutí věci vyloučena.
11. Odvolací soud si dovoluje poznamenat, že Obvodní soud pro Prahu 2 vyvíjí enormní snahu najít znalce s náležitou odborností, jenž by byl z časových a kapacitních důvodů schopen ve věci podat znalecký posudek. Za tímto účelem oslovil řadu znalců, znaleckých ústavů i znalců, kteří nejsou pro daný obor zapsáni v seznamu znalců, a požádal i samotné účastníky o součinnost. Bohužel ani po dvou letech se mu nepodařilo najít a ustanovit znalce, který by se znaleckého úkolu zhostil a znalecký posudek v únosném časovém horizontu zpracoval. Obvodnímu soudu tak nelze vytýkat, že oslovil znalce k vykonání jednorázové znalecké činnosti MUDr. Daniela Dražana, aby mohl ve věci rozhodnout na podkladě potřebných důkazů, dostatečně a řádně zjištěného skutkového stavu, a tedy s plnou znalostí věci. To vše i s ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.

12. Nadřízený soud ze shora vyložených důvodů podle § 16 odst. 1 o.s.ř. rozhodl, že soudkyně Mgr. Kateřina Pelišová není z projednávání a rozhodnutí této věci vyloučena, neboť tu není žádný důvod o její nepodjatosti pochybovat.
13. Žalobce v podání ze dne 29. 2. 2024 vznesl námitky i proti znalci MUDr. Danielu Dražanovi, ustanovenému pro jednorázový výkon znalecké činnosti (ad hoc) usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 13. 2. 2024, č.j. 17 C 40/2017-327. O tom, zda je znalec vyloučen, rozhoduje předseda senátu, který jej ustanovil, nikoliv soud nadřízený (§ 17 o.s.ř.), o čemž byl žalobce v předmětném usnesení řádně poučen. O této námitce tedy nadřízený soud v souladu s občanským soudním řádem nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 25. března 2024

JUDr. Ivana Kotrčová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Rezková.